

Wykaz prac legislacyjnych Ministra Energii

prorowadzony na podstawie art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r.
o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa
(Dz. U. z 2025 r. poz. 677)

Stan na dzień 10 października 2025 r.

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
<p>1.</p> <p>(wpis: 7.08.2025; aktualizacja: 22.08.2025; aktualizacja: 5.09.2025)</p>	<p>Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło</p> <p>(Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12400955)</p>	<p>1. Na podstawie § 13 ust. 6 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 718, z późn. zm.), wydanego na podstawie art. 46 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie taryfowe”, został określony maksymalny wskaźnik zmiany przychodów dla jednostek kogeneracji oddanych do użytku do 3 listopada 2010 r., dla których stosuje się uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek opłat, o którym mowa w art. 47 ust. 2f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Powodem wprowadzenia tego przepisu było ograniczenie skokowych wzrostów cen i stawek opłat w jednostkach kogeneracji. Na przestrzeni ostatnich lat przepis ten spełnił swoją funkcję, ponieważ większość jednostek kogeneracji oddanych do użytku do dnia 3 listopada 2010 r. osiągnęła już cenę referencyjną. Różnicowanie podejścia do jednostek ze względu na datę ich uruchomienia jest nierównoprawnym traktowaniem przedsiębiorstw energetycznych.</p> <p>2. Ponadto, § 13 ust. 5 rozporządzenia taryfowego, który umożliwia zwiększanie wskaźników referencyjnych, bezpodstawnie zwiększa planowane przychody. Mając na uwadze sposób ustalania cen referencyjnych dla jednostek kogeneracji opalanych poszczególnymi rodzajami paliwa, nie ma uzasadnionego powodu, aby dodatkowo zwiększać wartość wskaźnika referencyjnego dla jednostek kogeneracji w zależności od wielkości mocy cieplnej zainstalowanej tych jednostek, a tym samym powiększać poziom przychodów z wytwarzania ciepła dla jednostek kogeneracji, dla których ceny i stawki opłat są kalkulowane metodą uproszczoną.</p> <p>3. Art. 47 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne odnosi się do jednostek kogeneracji. W § 14 rozporządzenia taryfowego jest odniesienie do źródła.</p>	<p>1. Zasadne jest uchylene § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego oraz przepisów powiązanych ze względu na opublikowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 31 marca 2025 r. średnie ceny sprzedaży ciepła wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji oraz wskaźniki referencyjne, które mają tendencję malejącą, co po zastosowaniu wzoru zawartego w § 13 ust. 6 skutkuje istotnym obniżeniem poziomu przychodów dla jednostek kogeneracji oddanych do użytku do 3 listopada 2010 r. Jednocześnie obniżenie przychodów dla jednostek kogeneracji oddanych do użytku po 3 listopada 2010 r., dla których jest stosowany uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek opłat z wytwarzania ciepła, jest niewielkie, bowiem przepis ust. 8 wyłącza te jednostki z obowiązku stosowania § 13 ust. 6. Wskazane przepisy prowadzą do istotnego zróżnicowania poziomu przychodów kogeneracyjnych jednostek wytwórczych wyłącznie w korelacji z datą przekazania jednostki do użytkowania. Taka sytuacja jest niezależna od kosztów wytwarzania ciepła i energii elektrycznej. Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, należy się spodziewać, że przedsiębiorstwa energetyczne eksploatujące jednostki kogeneracji oddane do użytku do dnia 3 listopada 2010 r. będą zmuszone do skalkulowania taryfy na poziomie niegwarantującym pokrycia ponoszonych kosztów.</p> <p>2. Zasadne jest uchylene § 13 ust. 5 rozporządzenia taryfowego, który umożliwia zwiększanie ceny referencyjnej przez zwiększanie wskaźników referencyjnych. Należy uwzględnić, że częstość publikacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wskaźników referencyjnych została zwiększona i aktualnie wskaźniki są publikowane dwa razy w roku, a nie raz do roku, jak to miało miejsce do 2024 r., co powoduje szybsze dostosowanie ceny referencyjnej do warunków prowadzenia działalności wytwarzania ciepła w kogeneracji.</p> <p>3. Należy ujednoclić niespójne sformułowania w art. 47 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne i § 14 rozporządzenia taryfowego, stosując sformułowanie ustawowe – „jednostka kogeneracji”, w odpowiednim przypadku.</p>	<p>Miłosz Motyka – Minister Energii</p> <p>Paweł Bogusławski, Główny Specjalista, Departament Transformacji Ciepłownictwa i Efektywności Energetycznej, tel. 691 985 561, pawel.boguslawski@klimat.gov.pl</p>	<p>Wrzesień 2025 r.</p> <p>Rozporządzenie zostało wydane 28 sierpnia 2025 r. (Dz. U. poz. 1200)</p>	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
<p>2.</p> <p>(wpis: 8.08.2025; aktualizacja: 22.08.2025; aktualizacja: 15.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)</p>	<p>Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego</p> <p>(Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12401804)</p>	<p>Celem nowelizacji rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1158, z późn. zm.), wydanego na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie systemowe”, jest stworzenie ram prawnych umożliwiających usprawnienie procesu przyłączenia jednostek wytwórczych energii elektrycznej zasilanych paliwami gazowymi do systemu przesyłowego gazowego, poprzez wprowadzenie nowego modelu przyłączenia dedykowanego tym jednostkom. Model ten zakłada możliwość lokalizacji nowego punktu wyjścia z systemu przesyłowego gazowego w bezpośrednim sąsiedztwie instalacji wytwórczej, co pozwoli na efektywne wykorzystanie zasobów i kompetencji operatora systemu przesyłowego gazowego w zakresie realizacji inwestycji liniowych.</p> <p>Potrzeba zmiany przepisów wynika z rosnącej liczby projektów inwestycyjnych w zakresie budowy gazowych bloków energetycznych, które są kluczowe dla zastąpienia jednostek węglowych i stabilnej pracy systemu elektroenergetycznego w okresie przejściowym transformacji energetycznej. Dotychczasowy model przyłączeń nie zawsze jest możliwy do zastosowania ze względów technicznych, lokalizacyjnych lub terminowych, a realizacja przyłączy przez samych inwestorów wiąże się z ryzykiem opóźnień wynikających z braku doświadczenia w budowie gazociągów wysokiego ciśnienia.</p> <p>Proponowane rozwiązanie pozwoli na skrócenie czasu realizacji inwestycji przyłączeniowych i jest zgodne z oczekiwaniami uczestników rynku w zakresie umożliwienia operatorowi realizacji przyłączenia w ww. modelu.</p>	<p>Projektowane zmiany w rozporządzeniu systemowym mają na celu usprawnienie procesu przyłączenia jednostek wytwórczych energii elektrycznej zasilanych paliwami gazowymi, dla których wyjście z systemu przesyłowego gazowego będzie mogło być zlokalizowane w innym miejscu niż bezpośrednio przy istniejącej sieci przesyłowej.</p> <p>Istotą proponowanych rozwiązań jest wprowadzenie możliwości odstępstwa od obecnie obowiązującej zasady, zgodnie z którą nowe punkty wyjścia z systemu przesyłowego gazowego mogą być umiejscowione jedynie bezpośrednio przy istniejącej sieci przesyłowej gazowej. W projekcie przewidziano rozwiązanie, umożliwiające zlokalizowanie w innym miejscu nowego punktu wyjścia z systemu przesyłowego, jeżeli zostanie to uzgodnione pomiędzy operatorem systemu przesyłowego a podmiotem przyłączanym zarówno do sieci gazowej, jak i sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 110 kV i wyższym, wykorzystującym paliwa gazowe do wytwarzania energii elektrycznej.</p> <p>Zmiana odpowiada na potrzeby inwestycyjne wynikające z transformacji energetycznej kraju oraz zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego w zakresie produkcji energii elektrycznej. Elektrownie gazowe, charakteryzujące się dużą elastycznością i wyższą sprawnością niż jednostki węglowe, odgrywają istotną rolę w bilansowaniu systemu elektroenergetycznego przy rosnącym udziale OZE. Jednak ich szybka realizacja wymaga elastycznego i technicznie racjonalnego podejścia do inwestycji przyłączeniowych.</p>	<p>Miłosz Motyka – Minister Energii</p> <p>Agata Zadrozna, Specjalista, Departament Elektroenergetyki i Gazu – Wydział Gazu Ziarnego, agata.zadrozna@me.gov.pl</p> <p>Michał Syrek, Główny Specjalista, Departament Elektroenergetyki i Gazu – Wydział Gazu Ziarnego, michal.syrek@me.gov.pl</p>	<p>IV kwartał 2025 r.</p>	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
<p>3.</p> <p>(wpis: 22.08.2025; aktualizacja: 15.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)</p>	<p>Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, bazy i stacje gazu płynnego, rurociągi przesyłowe służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie</p> <p>(Rządowy Proces Legislacyjny, dotychczasowe prace w Ministerstwie Przemysłu: https://legislacja.gov.pl/projekt/12396200)</p>	<p>Konieczność opracowania projektu nowelizacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 24 lipca 2023 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, bazy i stacje gazu płynnego, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 1707), wydanego na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418 i 1080), wynika z potrzeby dostosowania (aktualizacji) obowiązujących przepisów w rozporządzeniu do aktualnego stanu wiedzy technicznej i przeciwpożarowej, a także potrzeby optymalizacji rozwiązań względem baz i stacji paliw płynnych, baz i stacji gazu płynnego oraz rurociągów przesyłowych dalekosiężnych. Dodatkowo z uwagi na pojawiające się wątpliwości interpretacyjne konieczne jest stworzenie jednoznacznych przepisów.</p>	<p>Proponowane zmiany wpłyną pozytywnie na przejrzystość przepisów prawa budowlanego oraz o dozorze technicznym, wpłyną na poprawę bezpieczeństwa przeciwpożarowego, właściwą realizację wymogów związanych z ochroną środowiska naturalnego oraz będą miały wpływ na przejrzystość regulacji związanych z rynkiem paliw ciekłych. W konsekwencji proponowane zmiany będą korzystne dla samych przedsiębiorców oraz będą stanowić znaczące wsparcie dla instytucji państwowych, m.in.: Urzędu Regulacji Energetyki, Transportowego Dozoru Technicznego, Urzędu Dozoru Technicznego, Państwowej Straży Pożarnej, a także organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego oraz ochrony środowiska.</p>	<p>Miłosz Motyka – Minister Energii</p> <p>Iwona Gawłowska, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodnorodowej, iwona.gawłowska@me.gov.pl</p>	<p>IV kwartał 2025 r.</p>	
<p>4.</p> <p>(wpis: 22.08.2025; aktualizacja: 15.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)</p>	<p>Projekt rozporządzenia Ministra Energii oraz Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wymagań jakościowych dla skroplonego gazu ziemnego (LNG)</p> <p>(Rządowy Proces Legislacyjny, dotychczasowe prace w Ministerstwie Przemysłu: https://legislacja.gov.pl/projekt/12399306)</p>	<p>Przyczyną i potrzebą opracowania rozporządzenia jest brak określenia wymagań jakościowych dla skroplonego gazu ziemnego (LNG). Tym samym, nie ma możliwości objęcia go pełną kontrolą jakości paliw prowadzoną przez Inspekcję Handlową (w ramach Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw). Ponadto istnieje potrzeba uwzględnienia w przepisach powszechnie obowiązujących wzrostu zainteresowania sektora paliwowego tym paliwem, w tym jego produkcją.</p>	<p>W rozporządzeniu, wydawanym na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, 1940 i 1946 oraz z 2025 r. poz. 303), określone zostaną parametry jakościowe dla skroplonego gazu ziemnego (LNG) na podstawie normy PN-EN 16723-2:2017-10 Gaz ziemny i biometan używany w transporcie oraz biometan zatłaczany do sieci gazu ziemnego – Część 2: Specyfikacja dla paliw do pojazdów, a także na podstawie stanu wiedzy technicznej wynikającej z badań tego paliwa oraz doświadczeń w jego stosowaniu. Opracowanie rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym dla skroplonego biometanu, który posiada takie same parametry jakościowe jak LNG, pozwoli na objęcie skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym skroplonego biometanu, Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, co umożliwi produkcję skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym skroplonego biometanu, na terenie Polski. Wpłyne to na rozwój i popularyzację stosowania paliw alternatywnych w transporcie oraz wzmocni bezpieczeństwo paliwowe państwa. W związku z tym, że projekt reguluje wymagania jakościowe dla skroplonego gazu ziemnego (LNG) zarówno pochodzącego z gazu ziemnego, jak również ze źródeł odnawialnych, projekt może wpłynąć na rozwój produkcji biometanu na terenie Polski.</p>	<p>Miłosz Motyka – Minister Energii</p> <p>Iwona Gawłowska, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodnorodowej, iwona.gawłowska@me.gov.pl</p>	<p>IV kwartał 2025 r.</p>	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
<p>5.</p> <p>(wpis: 25.08.2025; aktualizacja: 5.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)</p>	<p>Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło</p> <p>(Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12401351)</p>	<p>Przedmiotem projektu jest nowelizacja rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2022 r. poz. 37).</p> <p>Aktualnie w obszarze objętym projektem obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 718, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem taryfowym”. Jednym z celów procedowanego aktualnie (nr 1 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Energii) projektu rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, zwanego dalej „projektem nowelizacji rozporządzenia taryfowego”, jest uchylenie § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego, odnoszącego się do uproszczonego sposobu kształtowania i kalkulacji cen i stawek opłat dla ciepła wytwarzanego w jednostkach kogeneracji. Powiązanymi z uchylanym przepisem przepisami rozporządzenia taryfowego są § 13 ust. 8, 9 i 11. Uchylenie dwóch pierwszych przepisów jest przedmiotem projektu nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Z kolei, ze względów legislacyjnych, wyeliminowanie z systemu prawnego § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego wymaga podjęcia dwóch odrębnych inicjatyw legislacyjnych, które będą prowadzone równoległe z pracami nad projektem nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego został dodany przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2022 r. poz. 37), zwanego dalej „nowelizacją rozporządzenia taryfowego”, i wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2028 r. Przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego został zmieniony przez § 1 pkt 1 lit. g rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 2437). Także i ta zmiana wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2028 r. Analiza legislacyjna wykazała, że nie ma możliwości uchylecia w ramach wspomnianego już projektu nowelizacji rozporządzenia taryfowego przepisu § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego, bowiem przepis ten nie wszedł jeszcze w życie (znajduje się w okresie <i>vacatio legis</i>) i nie jest częścią tego aktu.</p>	<p>Aby przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego nie wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2028 r., należy uchylić w drodze niniejszej projektowanej nowelizacji przepis § 1 pkt 2 lit. b nowelizacji rozporządzenia taryfowego oraz wprowadzić zmianę w § 2 tej nowelizacji, w celu wyeliminowania z systemu prawnego fragmentu odnoszącego się do <i>vacatio legis</i> § 1 pkt 2 lit. b nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Odrębne, prowadzone równoległe (nr 6 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Energii), prace legislacyjne będą dotyczyły nowelizacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, w ramach której zostanie uchylony jego § 1 pkt 1 lit. g oraz zmieniony jego § 2 w celu wyeliminowania z systemu prawnego fragmentu odnoszącego się do <i>vacatio legis</i> § 1 pkt 2 lit. g tej nowelizacji.</p>	<p>Miłosz Motyka – Minister Energii</p> <p>Paweł Bogusławski, Główny Specjalista, Departament Transformacji Ciepłownictwa i Efektywności Energetycznej, tel. 691 985 561, pawel.boguslawski@klimat.gov.pl</p>	<p>Wrzesień 2025 r.</p> <p>Rozporządzenie zostało wydane 12 września 2025 r. (Dz. U. poz. 1245)</p>	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
<p>6.</p> <p>(wpis: 25.08.2025; aktualizacja: 5.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)</p>	<p>Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło</p> <p>(Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12401352)</p>	<p>Przedmiotem projektu jest nowelizacja rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 2437).</p> <p>Aktualnie w obszarze objętym projektem obowiązuje rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 718, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem taryfowym”. Jednym z celów procedowanego aktualnie (nr 1 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Energii) projektu rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, zwanego dalej „projektem nowelizacji rozporządzenia taryfowego”, jest uchylenie § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego, odnoszącego się do uproszczonego sposobu kształtowania i kalkulacji cen i stawek opłat dla ciepła wytwarzanego w jednostkach kogeneracji. Powiązanymi z uchylanym przepisem przepisami rozporządzenia taryfowego są § 13 ust. 8, 9 i 11. Uchylenie dwóch pierwszych przepisów jest przedmiotem projektu nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Z kolei, ze względów legislacyjnych, wyeliminowanie z systemu prawnego § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego wymaga podjęcia dwóch odrębnych inicjatyw legislacyjnych, które będą prowadzone równoległe z pracami nad projektem nowelizacji rozporządzenia taryfowego. Przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego został dodany przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2022 r. poz. 37), zwanego dalej „nowelizacją rozporządzenia taryfowego”, i wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2028 r. Przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego został zmieniony przez § 1 pkt 1 lit. g rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. poz. 2437). Także i ta zmiana wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2028 r. Analiza legislacyjna wykazała, że nie ma możliwości uchylecia w ramach wspomnianego już projektu nowelizacji rozporządzenia taryfowego przepisu § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego, bowiem przepis ten nie wszedł jeszcze w życie (znajduje się w okresie <i>vacatio legis</i>) i nie jest częścią tego aktu.</p>	<p>Aby przepis § 13 ust. 11 rozporządzenia taryfowego nie wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2028 r., należy nie tylko uchylić w drodze odrębnie procedowanej (nr 5 w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Energii) nowelizacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło przepis § 1 pkt 2 lit. b tej nowelizacji oraz wprowadzić zmianę w § 2 tej nowelizacji, w celu wyeliminowania z systemu prawnego fragmentu odnoszącego się do <i>vacatio legis</i> § 1 pkt 2 lit. b tej nowelizacji, ale także odrębnie i równoległe przeprowadzić prace legislacyjne dotyczące niniejszej projektowanej nowelizacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło, w ramach której zostanie uchylony jego § 1 pkt 1 lit. g oraz zmieniony jego § 2 w celu wyeliminowania z systemu prawnego fragmentu odnoszącego się do <i>vacatio legis</i> § 1 pkt 2 lit. g tej nowelizacji.</p>	<p>Miłosz Motyka – Minister Energii</p> <p>Paweł Bogusławski, Główny Specjalista, Departament Transformacji Ciepłownictwa i Efektywności Energetycznej, tel. 691 985 561, pawel.boguslawski@klimat.gov.pl</p>	<p>Wrzesień 2025 r.</p> <p>Rozporządzenie zostało wydane 12 września 2025 r. (Dz. U. poz. 1246)</p>	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
7. (wpis: 05.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wartości referencyjnych dla nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji w roku 2026	<p>Art. 15 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602) przewiduje określenie przez ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, wartości referencyjnych z podziałem dla nowych jednostek kogeneracji oraz znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, obowiązujących w kolejnym roku kalendarzowym, wyrażonych w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, odrębnie dla jednostek kogeneracji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opalanych paliwami gazowymi, 2) opalanych biomasą, 3) innych niż wymienione w pkt 1 i 2, z wyłączeniem paliw węglowych <p>– biorąc pod uwagę istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania jednostek kogeneracji, koszty operacyjne oraz dodatkowe koszty inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym jednostka kogeneracji korzysta ze wsparcia.</p> <p>Wspomniane wartości referencyjne będą obowiązywać na aukcjach w kolejnym roku kalendarzowym. Brak tych wartości spowoduje brak możliwości ogłoszenia oraz rozstrzygnięcia aukcji na premię kogeneracyjną dla jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej 1–50 MWe.</p> <p>Aktualny rok kalendarzowy jest przedmiotem regulacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 30 października 2024 r. w sprawie wartości referencyjnych dla nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji w roku 2025 (Dz. U. poz. 1603).</p>	Wysokość wartości referencyjnej jest to maksymalny poziom premii kogeneracyjnej, który odpowiada wielkości luki finansowej pomiędzy uśrednionym kosztem energii elektrycznej (<i>Levelized Cost Of Electricity</i> – LCOE) z jednostki kogeneracji opalanej danego rodzaju paliwem a prognozowanym przychodem z tytułu sprzedaży energii elektrycznej. Rolą zróżnicowania poziomu wartości referencyjnych dla poszczególnych porównywalnych ze względu na parametry ekonomiczne technologii jest zapobieżenie przekroczeniu przez wsparcie wysokości odpowiadających faktycznym kosztom funkcjonowania jednostek kogeneracji opalanych danego rodzaju paliwem (paliwa gazowe, paliwa stałe, biomasa oraz pozostałe paliwa) i wyeliminowanie przez to możliwości nadkompensaty, a także nadmiernemu obciążeniu odbiorców końcowych.	Miłosz Motyka – Minister Energii Piotr Karczewski, Główny Specjalista, Departament Ciepłownictwa, piotr.karczewski@me.gov.pl	Październik 2025 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
8. (wpis: 05.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji objętej wsparciem oraz jednostkowych wysokości premii gwarantowanej w roku 2026	<p>Art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602) nakłada na ministra właściwego do spraw energii obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, w terminie do 31 października każdego roku, maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji objętej wsparciem oraz jednostkowych wysokości premii gwarantowanej w kolejnym roku kalendarzowym.</p> <p>Informacje dotyczące wartości premii gwarantowanej, maksymalnej wartości premii kogeneracyjnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej są ważnym sygnałem dla inwestorów pozwalającym na określenie, czy dany projekt inwestycyjny uzyska wsparcie w ramach wsparcia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.</p> <p>Aktualny rok kalendarzowy jest przedmiotem regulacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 30 października 2024 r. w sprawie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji objętej wsparciem oraz jednostkowych wysokości premii gwarantowanej w roku 2025 (Dz. U. poz. 1609).</p>	Projekt rozporządzenia określi następujące wartości obowiązujące w 2026 r.: (1) maksymalną ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną; (2) maksymalną wartość premii kogeneracyjnej wynikającej z ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną, w tym w odniesieniu do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; (3) maksymalną moc zainstalowaną elektryczną nowych małych jednostek kogeneracji lub znacznie zmodernizowanych małych jednostek kogeneracji, dla których wytwórca może uzyskać premię gwarantowaną w danym roku kalendarzowym; (4) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, dla nowej małej jednostki kogeneracji, zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji oraz znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r.; (5) maksymalną ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną indywidualną; (6) maksymalną wartość premii kogeneracyjnej indywidualnej wynikającej z ilości energii, o której mowa w pkt 5; (7) maksymalną wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej, w złotych za 1 MWh, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r., w tym w odniesieniu do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; (8) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r., odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 tej ustawy; (9) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r., odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 tej ustawy; (10) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, dla istniejącej małej jednostki kogeneracji, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 powołanej ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r.	Miłosz Motyka – Minister Energii Piotr Karczewski, Główny Specjalista, Departament Ciepłownictwa, piotr.karczewski@me.gov.pl	Październik 2025 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
9. (wpis: 05.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej na rok 2026	<p>Projekt rozporządzenia jest realizacją upoważnienia ustawowego zawartego w art. 64 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 602), która w 2025 r. nakłada na ministra właściwego do spraw energii obowiązek określenia, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 listopada, wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej na rok 2026.</p> <p>Powołany przepis stanowi, że minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 listopada roku „i-1”, wysokość stawki opłaty kogeneracyjnej na rok „i”, biorąc pod uwagę planowany koszt systemu wsparcia dla jednostek kogeneracji, będący wynikiem planowanej maksymalnej ilości wytworzonej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w tych jednostkach objętej systemem wsparcia w stosunku do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w danym roku kalendarzowym.</p> <p>Aktualny rok kalendarzowy jest przedmiotem regulacji rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2024 r. w sprawie wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej na rok 2025 (Dz. U. poz. 1759).</p>	Stawka opłaty kogeneracyjnej jest ustalana corocznie przez ministra właściwego do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w drodze rozporządzenia, w oparciu o poziom kosztów funkcjonowania systemu. Celem poboru opłaty jest gromadzenie środków na wsparcie wysokosprawnej kogeneracji, czyli jednoczesnej produkcji energii cieplnej i elektrycznej.	Miłosz Motyka – Minister Energii Piotr Karczewski, Główny Specjalista, Departament Ciepłownictwa, piotr.karczewski@me.gov.pl	Listopad 2025 r.	
10. (wpis: 15.09.2025; aktualizacja: 10.10.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Rządowy Proces Legislacyjny: https://legislacja.gov.pl/projekt/12402202)	<p>Projektowane rozporządzenie wyodrębnia w ramach katalogu paliw już podlegających obowiązkowi koncesyjnemu oraz obowiązkowi uwzględnienia w rejestrze podmiotów przywożących:</p> <p>1. Ciekłe paliwa węglowe pochodzące z recyklingu.</p> <p>Wyodrębnienie tego rodzaju paliw wynika z wejścia w życie ustawy z dnia 21 lutego 2025 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2025 r. poz. 303), która rozszerzyła zawartą w art. 3 pkt 3b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, z późn. zm.) definicję paliw ciekłych o kolejny, czwarty rodzaj paliwa ciekłego – ciekłe paliwo węglowe pochodzące z recyklingu, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2025 r. poz. 901).</p> <p>2. Hydrorafinowany olej w postaci samoistnej, niez mieszan z produktów lub paliwami ciekłymi (HVO), oznaczony kodem CN 2710 19 42.</p> <p>Biopaliwo to może być stosowane jako zamiennik dla oleju napędowego i jest już realnie dostępne na rynku oraz prawdopodobnie jest jego upowszechnienie w niedalekiej przyszłości. Zgodnie z obecnie obowiązującą Nomenklaturą Scaloną, kod CN 2710 19 42 obejmuje zarówno olej napędowy z wysoką zawartością HVO (ponad 80 %), jak również biopaliwo ciekłe – HVO bez dodatku oleju napędowego. Osiągnięcie skutecznego nadzoru nad rynkiem czystego HVO wymaga więc wyodrębnienia tego paliwa w nowelizowanym rozporządzeniu.</p>	<p>Projektowane rozporządzenie zostanie wydane na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne i wprowadzi zmiany w rozporządzeniu Ministra Aktywów Państwowych z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. z 2025 r. poz. 1334).</p> <p>Wyodrębnienie nowych rodzajów paliw do oddzielnych przepisów w nowelizowanym rozporządzeniu przede wszystkim usunie wątpliwości odnośnie możliwości wykonywania działalności związanej z tymi paliwami na podstawie koncesji lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących. Ponadto umożliwi dokładne, wąskie wyspecyfikowanie HVO oraz ciekłych paliw węglowych pochodzących z recyklingu w koncesjach i wpisach do rejestru podmiotów przywożących, co korzystnie wpłynie na jakość regulacji rynku paliw ciekłych. Spowoduje także uwidocznienie nowych rodzajów paliw w sprawozdawczości miesięcznej importerów i producentów paliw, dzięki czemu powstanie możliwość dokładnego monitorowania rynku tych paliw, co ograniczy ryzyko wystąpienia szarej strefy w tym obszarze.</p>	Miłosz Motyka – Minister Energii Iwona Gawłowska, Zastępca Dyrektora Departamentu Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, iwona.gawlowska@me.gov.pl Marek Kosicki, Naczelnik Wydziału, Departament Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, marek.kosicki@me.gov.pl Aleksander Kapowicki, Specjalista, Departament Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, aleksander.kapowicki@me.gov.pl	Grudzień 2025 r.	

Nr	Tytuł projektu	Przyczyny i potrzeba wprowadzenia rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Istota rozwiązań, które planuje się zawrzeć w projekcie	Osoba odpowiedzialna za opracowanie projektu	Planowany termin wydania rozporządzenia	Przyczyny rezygnacji z prac nad projektem
11. (wpis: 10.10.2025)	Projekt rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wysokości stawek opłaty za nadanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego, uznanie kodu oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym oraz terminu wnoszenia tej opłaty w roku 2026	<p>Upoważnienie zawarte w art. 41b ust. 5 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1289, 1853 i 1881) nakłada obowiązek wydania niniejszego rozporządzenia na ministra właściwego do spraw energii, który w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki surowcami energetycznymi ma określić, w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku na kolejny rok kalendarzowy, wysokość stawek opłaty za nadanie numeru EIPA, uznanie kodu oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym oraz termin wnoszenia tej opłaty, uwzględniając konieczność pokrycia niezbędnych kosztów prowadzenia i utrzymania rejestru oraz potrzebę ujednoczenia terminów wnoszenia opłaty, a także mając na uwadze, aby wysokość tej opłaty nie wpływała negatywnie na rozwój sieci stacji ładowania, stacji gazu ziemnego i stacji wodoru.</p> <p>Rozwiązanie zaplanowane w rozporządzeniu ma na celu pokrycie niezbędnych kosztów (ponoszonych przez Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego) prowadzenia i utrzymania Ewidencji Infrastruktury Paliw Alternatywnych (rejestru w rozumieniu powołanej ustawy, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego) oraz określenie terminu wnoszenia opłaty za nadanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego („numeru EIPA”), uznanie kodu nadanego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, z którym Rzeczpospolita Polska nawiązała współpracę w zakresie wzajemnego uznawania kodów, za równorzędny numerowi EIPA (pod warunkiem że taki kod odpowiada strukturą numerowi EIPA) oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym, przy użyciu którego jest prowadzony rejestr.</p>	<p>Rosnąca liczba stacji ładowania oraz tankowania paliw alternatywnych w Polsce powoduje konieczność zapewnienia Prezesowi Urzędowi Dozoru Technicznego pokrycia kosztów prowadzenia rejestru. W celu zapewnienia odpowiedniej funkcjonalności rejestru Prezes Urzędowi Dozoru Technicznego musi mieć możliwość pobierania relatywnie niskich opłat, które w roku 2026 będą wynosić miesięcznie: 10 zł od operatora ogólnodostępnej stacji ładowania, stacji gazu ziemnego lub stacji wodoru, na której świadczona jest usługa tankowania wodoru, oraz 50 zł od dostawcy usługi ładowania.</p> <p>Opłaty pozwolą Prezesowi Urzędowi Dozoru Technicznego prowadzić profesjonalny i łatwo dostępny publiczny rejestr.</p> <p>Projektowane rozwiązania zakładają utrzymanie opłaty w wysokości jak w 2025 r., określonej w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 października 2024 r. w sprawie wysokości stawek opłaty za nadanie indywidualnego kodu identyfikacyjnego, uznanie kodu oraz ich utrzymanie w systemie teleinformatycznym oraz terminu wnoszenia tej opłaty w roku 2025 (Dz. U. poz. 1508)</p>	<p>Konrad Wojnarowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Energii</p> <p>Albert Żochowski, Naczelnik Wydziału Elektromobilności, Departament Elektromobilności, Paliw i Gospodarki Wodorowej, albert.zochowski@me.gov.pl</p>	IV kwartał 2025 r.	